

Pasi istui talonsa rappusilla kahvia juoden. Kevät oli jo niin pitkällä, että pihamaalla lojuva romu oli pääosin paljastunut lumen alta. Pasi laski tyhjän kupin betoniporaalle ja koetti ponnistaa ylös, mutta putosikin takaisin istualleen. Iso maha vain hytkähteli rinnan alla. Hän koetti uudelleen ja pääsi kaiteesta tukien jaloilleen. Pasi käveli tonttinsa laidalle, jossa kulki korkea orapihlaja-aita. - Paska- Pasi, terve! Huikkasi ohi hölköttelevä mies. Pasi oli tunnistavinaan miehen tien päässä asuvaksi Juntuseksi, muttei ollut siitä ihan varma. Kaikki naapurustossa tervehtivät häntä samalla lailla. Enää ei korkonimi hetkauttanut, Pasi vain heilautti kättään. Kun katsahti omaa romusta lainehtivaa tonttia, täytyi kyllä myöntää, ettei korkonimi ollut aivan aiheeton. Pasi löntysteli heikoilla polvillaan pihan perälle ja alkoi kaivella romukasaa. Hän nosteli syrjään useita polkupyörän raatoja, pari mikroaaltouunia ja television. Sitten hänen naamansa levisi onnelliseen hymyyn. Pasi veti läjästä ruhmuisen kattilan, joka oli mustunut kyljistään. Hän pyöritteli sitä käsissään ja höpisi itsekseen; - Löytyihän se. Tässä minä taas keitän keitokseni.. Hmmmm. Pasi ontui kattilaa roikottaen takaisin orapihlaja-aidan viereen, johon oli tuonut kasan polttopuita. Hän asetti kattilan polttopuiden viereen ja nykäisi housunsa alas. Housut olivat tavalliset siniset farmarit, mutta pinttyneet liasta lähes mustiksi. Sitten hän istui kattilan päälle ja alkoi ähistä. Hetken naama punaisena ähkittyään hän kampeutui ylös ja veti farmarit jalkaansa. Ne jäivät puoliksi roikkumaan karvaisen takapuolen päälle. - Hmmm... Onpa hyvä tuoksu... Hmmmm... Iso pötkylä. Pasi ihasteli tuotostaan. Hän nuuskutteli ilmaa ja tökki tekelettään pitkällä rautanaulalla. Raahasi sitten räystäään alla olevasta saavista sankollisen vettä. Juuri kun Pasi oli kaatamaisillaan veden pataan, hän muisti; - Ainiin... Hmmmm.. Hän laski sankon maahan ja avasi sepaluksen. Sitten se kaiveli mustuneen elimensä ja alkoi lorottaa pataan. - Äh, äh. Pasi ähki viimeisiä tippoja ravistellessaan. - Hei! Voisitko vähän jelpata? Hän huusi ja sulki kiireesti sepaluksen. Tiellä kävellä tikutti vanha rouva. Pasi kiirehti lähemmäs ja toisti; - Hei rouva, voisitkos hiukan jelpata? Rouva pysähtyi ja nyrpisti nenäänsä. - No mikäs se Pasilla nyt on? Se kysyi. - No ajattelin että jos rouvalla on kakkahätä, niin tekisit Pasin kattilaan. Pasi niin tykkää... Pasi aneli käsiään väännellen. - Olisihan se pitänyt taas arvata! Aina sillä on iljettävyyydet mielessään! Hullu. Rouva tuhahti narkästyneenä ja jatkoi matkaansa. - Pissaki riittäis! Voisin katsella..! Pasi huusi. Rouva jatkoi askeltaan ja Pasi jäi onnettoman näköisenä tienlaitaan. Hetken ällistelttyään hän sytytti tulen haalimiinsa puihin ja nosti padan tulelle. Ryhtyi sitten hämmentelemään keitosta pitkällä puulapakolla. - Hmmmm, hyvä keitos. Kyllä kohta tietävät.. Hmmm. Pahat pojat tietää sitten... Pasi hymisi itsekseen. Seos alkoi kiehua ja saeta. Kun se rupesi olemaan yhtä puuroa, Pasi nosti kattilan pois tulelta. - Hihihihih! Taas Paska-Pasi touhuuaa hulluja! Hihihih. Alueen lapset olivat kerääntyneet tien toiselle laidalle katselemaan Pasin touhuja. Ne hihittelivät ja osoittelivat sormellaan. Pasi ei välittänyt, hän oli tottunut siihen. Äitikin oli sanonut, ettei saa välittää. Äiti kyllä tiesi, vaikka oli poissa. - Katsokaa, nyt se lähti laahustamaan! Sillä näkyy perse! Hehehehehehe! Ulvoi joukkion isoin poika mahaansa pidellen. Pasi meni talon seinustalla olevalle romuläjälle ja kaiveli sieltä maalipensselin. Sitten hän otti keitoksensa ja laahusti keskelle tietä. - Hihih, mitähän se nyt tekee? Hyi mikä lemu sieltä tulee, onkohan se pierassu.?Hihihih. Joku lapsista ihmetteli ja koko joukkio yhtyi naurunremakkaan. Pasi kastoi pensselin keitokseen ja alkoi vetää asfalttiin ruskeaa, haisevaa viivaa. Lapset nauraa räkättivät. Yksi tiesi sanoa; - Viimeksi se oli mennyt kauppaan ja pyytänyt saada ostaa kilon kissoja. Hihihih! Kaikki nauroivat. Pasi ei sellaista muistanut. Antaa pentujen puhua. Äiti oli sanonut ettei niistä kannata välittää, Pasi muisti ja jatkoi maalaamista. Sitten tienlaitaan kurvasi valkea auto, jonka katolla vilkkui siniset valot. Pasille tuli hätä. Tuollainen oli vienyt hänet ennenkin! Pasi punnersi itsensä ylös niin nopeasti kun taisi, mutta samassa oli kaksi miestä käsissä kiinni. - Ei se ihan sitten tainnutkaan

viime kerrasta tervehtyä... Toinen tuumasi. Miehet lähtivät retuuttamaan Pasia autoon. Pasi alkoi hädissään huutaa; - Älkää, älkää! Pasi vain merkkää pihan! Pahat pojat muuten tulee! Ei Pasi tee pahaa, päästäkää!!! Miehet heittivät Pasiin väkivalloin sivuovesta sisään ja tuikkasivat piikin takaposkeen. Piikin tuikannut mies naurahti; - Eipä ollu vaikeeta kun oli perse valmiiks esillä, heheheh. Toinen yhtyi nauruun ja nousi kuskin paikalle. Piikin tuikannut mies jäi Pasiin kanssa taakse ja piteli käsistä. Olo alkoi tuntua raukeammalta. Pahat pojat eivät ehkä tulisikaan? Auton kyyti keikutti mukavasti ja silmät painuivat väkisin kiinni. Silloin kun äiti lähti, oli samanlainen auto hakenut edellisen kerran. Ehkä nyt pääsen äitin luo!? Pasi ajatteli ja hänen huulilleen vääntyi onnellinen hymy.